

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΑ ΠΕΡΙΕΡΓΑ

Αλεκτρυόνων ἀγῶν πόθεν ἀρχὴν ἔλαβεν.
[Ἐκ τῶν τοῦ Αἰλιανοῦ]

Μετὰ τὴν κατὰ τῶν Περσῶν νίκην, Ἀθηναῖοι νόμον ἔθεντο ἀλεκτρυόνας ἀγωνίζεσθαι δῆμοσίᾳ ἐν τῷ θεάτρῳ μιᾶς ἡμέρας τοῦ ἔτους. Πόθεν δὲ τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ὅδε δύναμος, ἐρώ. "Οτε Θεμιστοκλῆς ἐπὶ τοὺς Βαρβάρους ἐξῆγε τὴν πολιτείκην δύναμιν, ἀλεκτρυόνας ἔθεάσατο μαχομένους, οὐδὲ ἀργῶς αὐτοὺς εἶδεν" ἐπέστησε δὲ τὴν στρατιὰν καὶ ἔφη πρὸς αὐτοὺς, Ἀλλ' οὗτοι μὲν οὔτε ὑπὲρ πατρίδος, οὔτε ὑπὲρ πατρών θεῶν, οὐδὲ μὴν ὑπὲρ προγονικῶν ήρίων κακοπαθοῦσιν, οὐδὲ ὑπὲρ δόξης, οὐδὲ ὑπὲρ ἐλευθερίας, οὐδὲ ὑπὲρ παιδῶν, ἀλλ' ὑπὲρ τοῦ μὴ ἡττηθῆναι: ἐκάτερος, μηδὲ εἰςαὶ θατέρωρ τὸν ἔτερον. "Απερ οὖν εἰπὼν ἐπέρρωσε τοὺς Ἀθηναῖους. Τὸ τοίνυν γενόμενον αὐτοῖς σύνθημα τότε εἰς ὀρετὴν ἔσουλήθη διαφυλάττειν καὶ εἰς τὰ ὅμοια ἕργα ὑπάρχειν.

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΑΝΘΟΛΟΓΙΑ

Ἡ πέρδικα καὶ ἡ κακὴ μάνα.

[Κρήτης.]

Κι' ἀπήτη¹ καὶ τὸ γέννησε² κ' ἐθύλοκόπητέν τοι
Εἰς τὴν ποδιάν τοῃ τὸ 'οὐλε πᾶς νὰ τὸ καταλύσῃ·
·Σ' τὴ στράτα την συναπαντῇ πρέδικα πλουμισμένη·
·Ποῦ πᾶς σκύλα; ποῦ πᾶς³ Οδρήρα; ποῦ πᾶς μαγαχισμένη;
·Ἐγώ χωδεκα παιδιά καὶ λέω νά χα κι' ἄλλα,
·Κ' ἔσυ χεις ἔνα μοναχὸ καὶ πᾶς νὰ τὸ σκοτώσῃς;
·Παίρνει την παραπόνεσι 'ς τὸ σπίτιν την γαέρνει⁴
·Καὶ πάνει καὶ δαφτίζει το καὶ δράνει το Λευτέρη,
·Κ' ἐτάζειν το ζάχαρη, κουλλούρια μὲ τὸ μέλι.
·Φέγεις καὶ πιε πουλάκι μοι νὰ γοργομεγαλώσῃς
·Κι' ἀνέν καὶ γένης κυνῆς καὶ θράνης⁵ 'ς τὸ κυνῆγι
·Οὐλαν τὰ ἔχην⁶ σκότονε, κατάλους ὅτι βρίσκεται,
·Τὴν πέρδικα τὴν πλουμιστὴ μὴν τήνε καταλύσῃς,
·Μὰ κεινηνὰ ν' μάνα σου κ' ἐγῷμ⁷ ή μπτρυγά σου.»

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

* * * Τὸ ῥητὸν «Πράττε ὅπως ὁ.λος ὁ κόσμος» φαίνεται μοι ἀμφιβόλου δρθότητος, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον σημαίνει «Ἀρογήτενε».

* * * «Ἡ ζηλοτυπία εἶνε χολὴ πικραίνουσα πᾶν ἐν τῇ καρδίᾳ ἡμῶν γλυκὺν αἰσθημα.

* * * «Ἡ πολυτέλειας ἀποθαίνει πολλάκις ἐχθρὰ τῆς φιλοκαλίας.

* * * Τὰ ἀτελεύτητα παράπονα προξενοῦσι πλείονα πειρόνησιν πρὸς τὴν ἀσθένειαν τοῦ παραπονούμενου ή οἰκτὸν πρὸς τὴν δυστυχίαν του.

* * * Διανοοῦ πολλὰ, δμίλεις δλίγα, γράφε δλιγότερα.

Αἱ Ἕγωμέναι: Πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς κατα-
1. Ἀγότου.
2. Ἐπανέργειται.
3. Κτήνη.

ναλίσκουσι τὸ ἐν τρίτον τοῦ δλικοῦ προϊόντος τοῦ καφὲ, ὅπερ ὑπολογίζεται εἰς 7,000,000 καντάρια ἐτησίως.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Τὸ καλήτερον καὶ τὸ χειρότερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου.

Ἐν τῷ βίῳ τοῦ Αἰσωποῦ ἀναφέρεται τὸ ἐπόμενον ἀνέκδοτον:

·Ημέραν τινὰ δι φιλόσιφος Ξάνθος, θέλων γὰ δώσῃ δεῖπνον εἴς τινας φίλους του, παρήγγειλε τὸν δοῦλόν του Αἰσωπον ν' ἀγοράσῃ δι τι καλήτερον εῦρη ἐν τῇ ἀγορᾷ.

·Ο Αἰσωπος ἡγόρχεις μόνον γλώσσας, τὰς δοποίκας ἐμαγείρευσε ποικιλοτρόπως καὶ εἰς τὸ δεῖπνον ἄλλο δὲν παρέθεσεν εἰμὴ γλώσσας.

—Δὲν σὲ παρήγγειλα, τῷ εἶπεν δι Ξάνθος πλήρης δργῆς, ν' ἀγοράσῃς δι τι καλήτερον εῦρης; — Καὶ μπάρχει καλήτερόν τι τῆς γλώσσας, ἀπήντησεν δι Αἰσωπος. ·Η γλώσσα εἶνε διεσμός τοῦ κοινωνικοῦ βίου, τὸ ἀσυλον τῶν ἐπιστημῶν, τὸ δργανον τῆς ἀληθείας καὶ τοῦ λόγου· διὰ τῆς γλώσσης ἐξευγενίζονται οἱ ἄνθρωποι, διδάσκονται, πειθονται, ἐκπληροῦσι τὸ πρῶτον τῶν καθηκόντων καὶ ιερώτερον, τὸ λατρεύειν τοὺς θεούς. —Αὔριον, τῷ λέγει δι κύριός του, ἀγόρασε δι τι χειρότερον ὑπαρχει ἐν τῇ ἀγορᾷ.—Τῇ ἐπαύριον δι Αἰσωπος δὲν παραθέτει εἰς τὴν τράπεζαν εἰμὴ γλώσσας, λέγων δι τι· «Η γλώσσα εἶνε τὸ χειρότερον πρᾶγμα τοῦ κόσμου. ·Η γλώσσα εἶνε μήτηρ πάσης ἔριδος καὶ παντὸς πολέμου, τροφὴ τῶν δικῶν, πηγὴ πάσης διαιρέσεως. ·Η γλώσσα εἶνε τὸ δργανον τῆς πλάνης, τοῦ ψεύδους, τῆς συκοφαντίας καὶ τῆς βλασφημίας».

·Ει καλήτερος φίλος.

···Εχω φίλους διαφόρων αἰώνων καὶ τόπων, οἵτινες διέπρεψαν ἐν τοῖς πολεμικοῖς, τοῖς πολιτικοῖς, ταῖς ἐπιστήμαις καὶ τοῖς λόγοις, λέγει δι Ηετράρχης, ἐννοῶν τὰ Ειδήσια. Οὐδεμία ἀνάγκη πολλῶν πρὸς αὐτὰ περιποιήσεων, οὔτε θωπειῶν. Διότι πάντοτε προσφέρονται προθύμως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν μου. Προσκαλῶ, δι πατέρεμπω αὐτοὺς ὅπου καὶ δι ταν θέλω. Οἱ μὲν αὐτῶν μοὶ διηγοῦνται τὰ συμβεβηκότα παρελθόντων χρόνων, οἱ δὲ μοὶ ἀποκαλύπτουσι τῆς φύσεως τὰ μυστήρια. Τινὲς μὲ διδάσκουσι τὸ καλῶς ζῆν καὶ τὸ ησύχως ἀποθηκεύειν ἄλλοι δὲ διασκεδάζουσι τὰς μερίμνας μου διὰ τῶν χαρεντισμῶν καὶ εὐφράζουσι τὸ πνεῦμά μου διὰ τῆς ποικιλίας. ·Υπάρχουσιν δύμας καὶ ἄλλοι σκληρύνοντες τὴν ψυχήν μου κατὰ τῶν συμφρούνων καὶ τῶν θλίψεων, δι περιορίζοντες τὰς ἐπιθυμίας μου. Τὸ δὲ πάντων κάλλιστον, πρὸς ἀνταμοιβήν τοσούτων εὐεργεσίῶν οὐδὲν ἄλλο ἀπαιτοῦσι παρ' ἐμοῦ, εἰμὴ ἐν δωμάτιον καλῶς κλειδωνον ἐν γωνίᾳ τινὶ τῆς οἰκίας μου δπως μένωσιν αὐτόθι ἀσφα-

λεῖς. Τέλος περιφέρω ἐνίστε αὐτοὺς καὶ εἰς τὰ χωρία, ὃν ἡ ἡσυχία ἀρέσκει αὐτοῖς πολὺ μᾶλλον, ἢ ὁ θόρυβος τῶν πόλεων.»

Σηφός Βράζων ὥρολόγιον.

Ο μέγας Ἀγγλος σοφὸς Νηούτων (Newton) ἦν πρώταν τινὰ σφόδρα βεβουθισμένος εἰς μελέ την, ὅτε εἰσῆλθεν ἡ οἰκονόμος του, φέρουσα διὰ τὸ πρόγευμα αὐτοῦ ἐν ὀδῷ, ὅπερ ἤθελε νὰ θράση ἐντὸς μικροῦ τινος ἀγγείου. Ο Νηούτων, θέλων νὰ ἔσῃ μόνος, διέταξε τὴν οἰκονόμον ν' ἀπέλθῃ, εἰπὼν ὅτι αὐτὸς θὰ θράση τὸ ὀδόν. Ἡ οἰκονόμος κατέθηκε τὴν χύτραν ἐπὶ τῆς ἐστίας, τὸ ὀδόν ἐπὶ τῆς τραπέζης, πλησίον τοῦ ὠρολογίου τοῦ κυρίου αὐτῆς, καὶ τὸν κατέστησε προσκτικὸν νὰ μὴ ἀφίσῃ τὸ ὀδόν εἰς τὴν χύτραν πλέον τῶν τριῶν λεπτῶν τῆς ὥρας. Μετ' ὀλίγον ἐπανῆλθεν ὅπως λάθη τὴν χύτραν. Ἀλλ' ὅπόσον ἐξεπλάγη ἰδούσα τὸν κύριον αὐτῆς ἴσταμενον πρὸ τῆς ἐστίας, κρατοῦντα τὸ ὀδόν ἐν τῇ χειρὶ, ἐν ᾧ τὸ ὠρολόγιον ἔθραζεν ἐν τῇ χύτρᾳ!

“Η τηγανίταις τοῦ Ταγιαπιέρα.

Ο ιατρὸς τοῦ Κυθερώντος Διονύσιος Ταγιαπιέρας εἶχε προσκαλέσει ποτὲ ἐν Ναυπλίῳ φίλους τινὰς, μεταξὺ δὲ τῶν ἄλλων καὶ τὸν εὐφιέστατον ποιητὴν καὶ ιατρὸν Ἰωάννην Βηλαρᾶν, ἵνα φιλέσῃ αὐτοὺς τηγανίτας. Ταύτας δὲ ἰδὼν ὁ ποιητὴς τῆς Γιατρικῆς παρηγοριᾶς ἀνεφώνησε περιχαρής:

“Ω! τηγανίταις καλοφυιασμέναις,
“Ω! τηγανίταις μὲ τὸ σωρὸ,
Ζαχαρωμέναις καὶ μελωμέναις,
Καὶ μὲ σουσάμι τ' ἀσπρουσέρο.

Φαίνεται δὲ ὅτι ὁ λοφώδης σωρὸς αὐτῶν δὲν ἔτοι εὐάλωτος, καὶ ὅτι οἱ δαιτυμόνες ἀπέκαμον ἐπιτιθέμενοι ἀλλ' ὁ Βηλαρᾶς παρορμᾷ αὐτοὺς ἐνθουσιῶν εἰς νέχν ἔφοδον. Ἐπειδὴ ὅμως ἐφοβοῦντο δυσπεψίαν καὶ ἐπεκχλοῦντο τὴν ιατρικὴν αὐτοῦ ἀντίληψιν, δὲ παρὸς τοῦ Ἰπποκράτους σπεύσας προσέθετο νέον ἀφορισμὸν εἰς τοὺς ἀφορισμοὺς τοῦ διδασκάλου αὗτοῦ, τὸν ἕξιτον.

Ο Ἰπποκράτης δὲν ἔχει τῷρα
Στατὶς τηγανίταις καθόλου γύρα.
Γιὰ τηγανίταις αὐτὸς δὲν λέγει,
Κι' ἀνίσως εἴπε, ποιός τοῦ τὸ στέργει;
Αν εἴπε βλαβούν, μὲ συμπαθάει,
Γιατὶ ἀπὸ τούταις δὲν εἴχε φάει.
Γιὰ φάτε, φίλοι, καὶ μήν τραβίστε,
Πώς θὰ χωνέψουν μὴν συλλογίστε.
Αλέθει ὁ μύλος; ῥέτου ν' ἀλέσῃ,
Κριθάρι, στάρι, ὅτι μπρέσει.

Εἰς ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ.

ΥΓΙΕΙΝΗ

Δεινὰ ἀποτελέσματα τῆς μεταξὺ τῶν ἕξ αἴματος συγγενῶν ἐπιγιαρίας.

Οσφ ἐπωφελής ἀπεδείχθη ἡ διάδοσις τοῦ γένους τῶν οἰκοσίτων ζώων ἐν μιᾷ καὶ τῇ αὐτῇ

οἰκογενείᾳ, τοσούτῳ φθοροποιίδι καὶ καταστρεπτικοῖς εἰς τὸ ἀνθρώπινον γένος ἀνεφάνη καὶ διηγέρχι ἀναφρίνεται ὁ γχμικὸς σύνδεσμος μεταξὺ ἀτόμων εἰς τὴν αὐτὴν οἰκογένειαν ἀνηκόντων. Εἶνε τῷ ὄντι λίγην ἀξιοπαρατήρητον ὅτι αὐτὴν ἡ φύσις ἐκδικεῖται καὶ τιμωρεῖ πᾶν κατ' αὐτῆς διαπραττόμενον ἀμάρτητην γάμου μεταξὺ συγγενῶν. Ἐνταῦθι ἀναφέρομεν στατιστικὰ τινὰ παραδείγματα, ὀλίγον μὲν γνωστὰ ἀλλὰ καὶ λίγαν ἐνδιαφέροντα. Ο γάλλος Ιατρὸς Devoy ἐρευνήσας 121 τοιούτους γάμους εὗρεν, ὅτι οἱ 22 ἥσαν πάντη ἄγονοι· εἰς 17 ἐτέρους παρετήρησε μέγαν ἀριθμὸν δακτύλων· εἰς 2 ἔλειπεν δ δακτυλιώτης, καὶ εἰς 5 ἄλλους ἐπεκράτει φαιδότης περὶ τὰς κνήμας (στραχοπόδαροι). εἰς πάντας δὲ τοὺς λοιποὺς ἡ μεγίστη τῶν τέκνων ἦτο κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἡττον ἀκροσφαλεστάτη. Συνήθεις πρὸς τούτους συνέπειαι τῶν συγγενιῶν γάμων εἶνε ἡ κωφότης καὶ ἐνεότης, τὸ ὅδροκέφαλον, ἡ βραχδύτης τῆς δδοντοφυΐας καὶ ἡ ἔτι βραχυτέρα ἀνάπτυξις τοῦ σώματος καὶ τοῦ πνεύματος. Οσφ πλησιέστερος τῆς συγγενείας δ βραχιμόδις, τοσούτῳ λυπηρότεροι εἶνε καὶ αἱ συνέπειαι. Ο ἀμερικανὸς Ιατρὸς Lewis περιέγραψε τὰς συνεπείας 28 γάμων μεταξὺ τῶν ἐξ αἰματος ἐξαδέλφων, καὶ 6 γάμων ἄλλων συγγενῶν εἰς τέταρτον βαθμόν. Ἐκ τῶν οἰκογενειῶν τούτων 7 ἥσαν ἄγονοι· δοαι δὲ ἐπιγιαρίαι ἔγιναν μεταξὺ συγγενῶν τρίτου βραχιμοῦ ἐγέννησαν κατὰ μέσον ὅρον 6, αἱ δὲ λοιπαὶ 7 τέκνα. Ἐκ τῶν 192 τέκνων τὰ μὲν 58 ἀπεβίωσαν ἄμα γεννηθέντα, ἐκ δὲ τῶν λοιπῶν ἐπιζητάντων 47 ἥσαν ἐκτρώματα ὑπὸ διαφόρων χαλεπῶν νόσων βασανίζομενα, 23 χοιραδικά, 4 σεληνιαζόμενα, 9 ἀμβλύνοις, 2 ἄλαλα, 4 εὐήθη, 2 τυφλά, 2 ἀσχημότατα, 5 λευκαιτίσοπες, 6 μύωπες, 32 φιλάσθενα καὶ μόνον δλίγιστα μηταίνοντα. Δὲν δύναται τις νὰ περιγράψῃ πόσον μεταδίδουσι καὶ ἐπικυρώνουσι τὰς οἰκογενειακὰς ἀσθενείας οἱ μεταξὺ τῶν συγγενῶν γάμοι. Καὶ διάκις οἱ νυμφευόμενοι τύχωσι νὰ ἔγινον διαφορετοί τοιούτοις γαμικοῖσι σύνδεσμοι εἰναι συνέπειαι τῶν παρὰ φύσιν τούτων γάμων, ἐκ τῶν δύοιων δλίγιστοι διακένουσι μέχρι τέλους εὐτυχεῖς, διότι ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον οἱ ἄνδρες ἰδίως καταλαμβάνονται ὑπὸ ἀδίλιας. Μετὰ δεύτερον, τρίτον κ.τ.λ. γάμουν ἐν τῇ αὐτῇ οἰκογενείᾳ οἱ ἀπόγονοι ἀποβαίνονται δείποτε ἀθλιέστεροι καὶ προσλαμβάνουσιν ἰδιόν τινα χρηκτήρα προσώπου. Αλλως τε δὲ παρεκτὸς τῶν βασιλικῶν οἰκογενειῶν τοιούτοις γαμικοῖσι σύνδεσμοι εἶναι τὴν σήμερον σπανιώτεροι· δηπο ὅμως δὲν ὑπάρχει πρόφασις πολιτειῶν συμφερόντων, τὰ ἀνωτέρω παραδείγματα δύνανται νὰ χρησιμεύσωσιν διασοβαρὰ παραίστασις καὶ ἀψευδής. Φρονίμως δὲ καὶ ἡ Εκκλησία ποιούσα, ἀπαγορεύει τοὺς μεταξὺ συγγενῶν γάμους.